

[Justitsministeren.]

tyde, at hvis et Blad, der har underkastet sig den frivillige Ordning, har gjort sig skyldig i et saadant Forhold, at Justitsministeriet og Udenrigsministeriet mener, at der af Anklagemyndigheden bør nedlægges Paastand om Fængsel, vil man ikke kunne gaa til Nævnsbehandling, men maa gaa den almindelige Vej, naar Forseelsen er saa grov.

Derfor mener jeg heller ikke, man skal lægge synderlig Vægt paa, at der i Motiverne er kommet til at staa „særlig grov Karakter“. I Virkeligheden vil det blive ensartet i alle Tilfælde, saaledes at man ikke skønner rent ordmæssigt, at det er en grov Forseelse el. lign., men skønner: hvad bør dette Forhold takseres til, er det en Mand, som har forset sig saaledes, at han bør have Fængsel, eller er det ikke? Derved tror jeg, at der vil blive fuldstændig Ensartethed i Behandlingen af disse Sager.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget spurgte, om det var Regeringens Mening at ville knægte den politiske Ytringsfrihed. Det er det ingenlunde. Det er, saaledes som det fremgaar af hele Sagen, Regeringens Mening, at Pressen ikke maa give Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forholdet til Udlandet. Det er Ledemotivet. Saaledes bør det efter min Mening ogsaa være under ganske almindelige Forhold, at man ikke i Pressen maa lave en Polemik, som er skadelig for Landet; det hører ingen Steder hjemme. Det ved den ansvarlige Presse ogsaa fuldt ud. Jeg kan herfra udtale, at Regeringen ikke tilsigter at knægte den politiske Ytringsfrihed.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Stein: Jeg har naturligvis med Tilfredshed noteret mig den højtærede Ministers Slutbemærkninger. Jeg for mit Vedkommende tror heller ikke paa, at der er Fare for nogen Forskelsbehandling i de to Tilfælde under Hensyn til, om man har underkastet sig Nævnsordningen eller ej. Jeg tror ikke paa det af den simple Grund, at den langt overvejende Del af den danske Presse, som er gaaet ind under Nævnsordningen, utvivlsomt vil tilstræbe at holde sig de trufne Aftaler efterrettelig. Men her vil jeg gerne understrege, at der i Bemærkningerne udtrykkeligt henvises til, at ved Bedømmelsen af, i hvilke Tilfælde der maa antages at foreligge Overtrædelse af den foreslaede Bestemmelse, vil de af

Statsministeriet i det fortrolige Cirkulære fastsatte Retningslinier for Pressen i afgørende Grad kunne være vejledende.

Dette er meget væsentligt, og Forholdet er altsaa dette, at det har været ikke alene en Forudsætning, men stadig er en fast Aftale mellem Statsministeriet og Udenrigsministeriet paa den ene Side og Pressen paa den anden, at der efter de trufne Aftaler, der er fæstnet i Statsministerens Cirkulære af 6. Maj, overhovedet ikke skal kunne være Tale om, at man griber ind over for de politiske Drøftelser eller alt, hvad der vedrører det indenrigspolitiske. Dette er afgørende, og jeg gaar ud fra — jeg ser ogsaa en Bekræftelse heraf i den højtærede Ministers Udtalelser —, at det netop ikke ved dette Lovforslag tilstræbes at udvide de Forpligtelser, som er fæstnet i Aftalerne mellem Regeringen paa den ene Side og Organisationerne paa den anden.

J. S. Foget: Jeg takker den højtærede Justitsminister for Svaret paa mit ene Spørgsmaal. Men vi har endnu i frisk Erindring, at der af Udenrigsministeriets Pressesekretariat blev udsendt til hele Pressen en Anmodning om at gaa ind under visse Retningslinier og bl. a. ikke omtale Handelsforhandlingerne. Dette skete umiddelbart, før de nu afsluttede Handelsforhandlinger blev paabegyndt. Det viste sig senere, at der paa et enkelt Punkt, efter vor Opfattelse i hvert Tilfælde, var Grund til at rejse Kritik af Handelsforhandlingerne. Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Justitsminister — jeg gentager mit Spørgsmaal —: Vil en saadan Kritik af førte Handelsforhandlinger blive betragtet som skadelig for Landets Interesser, eller vil der fortsat blive Ret til, selvfølgelig inden for sømmelige Rammer, at føre en saadan Kritik?

Justitsministeren (Harald Petersen): Paa det sidste Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg svare i alt væsentligt, hvad jeg bemærkede under Debatten i Folketinget, hvor man var inde paa et lignende Spørgsmaal. Saaledes som Spørgsmaalet blev formuleret af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, er det faktisk umuligt at besvare. Det indeholder saa uhyre meget, saa paa Forhaand kan der intet koncist svares. Naar man spørger saa abstrakt, kan man ogsaa kun faa et saare abstrakt Svar. Men jeg bemærkede i Folketinget, at Retningslinien efter min Opfattelse maatte være, at hvad der er